

שבת דף קכד

ומדוכה	גלוסטרא	ומקלות	קנין	
מדוכה, אם יש בה שום - מטלטלין אותה, ואם לאו - אין מטלטלין אותה!	גלוסטרא, רבי יהושע אומר: שומטה מן פתח זה ותולה בחבירו בשבת, רבי טרפון אומר: הרי הוא ככל הכלים ומיטלטל בחצר	מקלות דקין חלקין היו שם ומניחו על כתפו ועל כתף חבירו ותולה ומפשיט. רבי אלעזר אומר: ארבעה עשר שחל להיות בשבת מניח ידו על כתף חבירו, ויד חבירו על כתיפו, ותולה ומפשיט.	לא סידור הקנין ולא נטילתן דוחה את השבת. גלוסטרא - דתנן: נגר שיש בראשו	
כולן קודם התרת כלים נשנו				רבי אלעזר
מדוכה - רבי נחמיה היא.	גלוסטרא - כדרבי ינאי, דאמר רבי ינאי: בחצר שאינה מעורבת עסקינן רבי יהושע סבר: תוך הפתח כלפנים דמי, וקמטלטל מנא דבתים בחצר ורבי טרפון סבר: תוך הפתח כלחוץ דמי, ומנא דחצר בחצר קא מטלטל	מקלות - אפשר כרבי אלעזר	קנים טעמא מאי - משום איעפוש, בהאי פורתא לא מיעפש	רבה דילמא לאחר התרת כלים נשנו

משנה

ר' נחמיה	תנא קמא		
אין ניטלין אלא לצורך	ושלא לצורך	כל הכלים ניטלין לצורך	
דבר שמלאכתו להיתר, לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא	דבר שמלאכתו להיתר לצורך מקומו	דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו	רבה
	ודבר שמלאכתו לאיסור, לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא		
ואפילו דבר שמלאכתו להיתר, לצורך גופו ולצורך מקומו - אין, מחמה לצל - לא	ואפילו מחמה לצל	דבר שמלאכתו להיתר בין לצורך גופו בין לצורך מקומו	רבא
	ודבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ולצורך מקומו - אין, מחמה לצל - לא		

קושי: והא דתנן: **אין סומכין את הקדירה בבקעת, וכן בדלת.** והא בקעת דביום טוב - דבר שמלאכתו להיתר הוא, אלמא: דבר שמלאכתו להיתר, בין לצורך גופו בין לצורך מקומו אסור!
תירוץ: התם מאי טעמא - כיון דבשבת דבר שמלאכתו לאיסור הוא, גזירה יום טוב אטו שבת. וכי תימא שבת גופיה תישתרי, דהא דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ולצורך מקומו שרי! - הני מילי - היכא דאיכא תורת כלי עליו, היכא דליכא תורת כלי עליו - לא.

קושי על התירוץ: ומי גזרינו? והתנן: **משילין פירות דרך ארובה ביום טוב, אבל לא בשבת.** -
וסתירה בין במקור בהובאה כקושי לבין מקור תנאי אחר: ומי לא גזרינו? והתנן: **אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד!**

	משילין פירות דרך ארובה ביום טוב, אבל לא בשבת	אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד!	קושי
תירוץ 1	ר' יהושע אותו ואת בנו שנפלו לבור מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ואינו שוחטו, ומערים ומעלה את השני. רצה - זה שוחט, רצה - זה שוחט	ר' אליעזר אותו ואת בנו שנפלו לבור, רבי אליעזר אומר: מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ושוחטו, והשני עושה לו פרנסה במקומו בשביל שלא ימות.	דילמא עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם - אלא דאפשר לפרנסה, אבל היכא דלא אפשר לפרנסה - לא. אי נמי; עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - דאפשר בהערמה, אבל היכא דלא אפשר בהערמה - לא.
תירוץ 2	בית הלל בית הלל מתירין	בית שמאי אין מוציאין את הקטן ואת הלולב ואת ספר תורה לרשות הרבים	קושי: אימר דשמעת להו לבית שמאי הוצאה - טלטול מי שמעת להו? תירוץ: וטלטול גופיה, לאו משום הוצאה היא?

משנה. כל הכלים הניטלין בשבת - שבריהן ניטלין עמהן, ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה. שברי עריבה - לכסות בהן את פי החבית, שברי זכוכית - לכסות בהן את פי הפך. רבי יהודה אומר: בלבד שיהו עושין מעין מלאכתן; שברי עריבה - לצוק לתוכן מקפה, ושל זכוכית - לצוק לתוכן שמן.

	מחלוקת	דברי הכל	קושי
רב יהודה אמר שמואל 1	שנשברו מערב שבת דמר סבר: מעין מלאכתן - אין. מעין מלאכה אחרת - לא	אבל נשברו בשבת - דברי הכל מותרין הואיל ומוכנין על גבי אביהן - מותר	מותיב רב זוטראי: מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים. דנשברו אימת? אילימא דנשברו מערב יום טוב - עצים בעלמא נינהו! אלא לאו - ביום טוב, וקתני מסיקין בכלים ואין מסיקים בשברי כלים!
רב יהודה אמר שמואל 2	שנשברו בשבת דמר סבר: מוכן הוא , ומר סבר: נולד הוא	אבל מערב שבת - דברי הכל מותרין הואיל והוכנו למלאכה מבעוד יום	

מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים	כשם שמסיקין בכלים כן מסיקין בשברי כלים	אין מסיקין לא בכלים ולא בשברי כלים
רבי יהודה	רבי שמעון	רבי נחמיה